

לפרשת בראשית

"האופוריה של ראש הממשלה בעקבות ההתנתקות נפגעה בפיגוע" (מן העיתונות).

אין מה לעשות, אדוני ראש הממשלה, זה החיים. כשמסירים את שרשראות הנצחון מן הרחובות, כשמסירים את הסכך ומחזירים את ארבעת המינים לארון - מגלים את הצחנה. כשמסירים את הפלקטים הצבעוניים של הפסטיבלים מלוחות המודעות - מגלים מחדש את מודעות האבל השחורות החוזרות לדוכנים.

אין מה לעשות, אדוני ראש הממשלה, זה החיים. אתה יודע, אתה לא הראשון שלוקה באופוריה, היה כבר אחד לפניך. אצלו זה לקח ששה ימים לצאת ממנה.

ביום הראשון ראה שהכל טוב, ביום השני הכל טוב, רביעי טוב, חמישי טוב, יום שלישי בכלל אין מה לדבר - ששה ימים אופוריה טוטאלית. ואז באו הטמבלים והלכו להם לאכול מעץ הדעת.

נו מה? כמו אצלך - גם כן דיברת גן עדן, זאב עם כבש, כיתתו חרבותם, תחת גפנו, תחת תאנתו. רק גמרת לדבר - שוטים, עקרבים, נחשים, פיגועים, עץ הדעת ואנשים שמתחילים להתבייש במה שיש להם.

אתה יודע אדוני ראש הממשלה, ההוא מן האופוריה הראשונה, עוד היה לו יתרון, הוא יכול היה לטרנספר אותם מהגינה שלו, זרק אותם מהר שלא יספיקו לאכול לו את החיים. אצלך רק הרשעים דיים - או המטומטמים מספיק לחשוב שהם אלוהים - יכולים לדבר על טרנספר. זהו, נגמרה שם האופוריה בגן העדן ההוא ונגמר הפאן, עכשיו צריך כל בוקר להניע את הסובארו ולצאת לעבודה, שום דבר לא בא יותר בחינם. בזעת פיך, ארץ אוכלת יושביה, אוכלי-חינם אוכלים דעת, אוכלי-דעת אוכלים חצץ.

חשבו: יעשו ילדים, יעשו להם נחמה. מה הביאו? אחד קין ואחד הבל - מאז יש בכל אחד מאיתנו קצת קין וקצת הבל, ואף אחד לא יודע איזה מהם כדאי יותר להיות - אז מדברים על הסדרי בטחון וגדרות הפרדה.

להבל שעה, לקין לא שעה - מאז הזמן הורג אותנו.

(תראה אדוני, אצלך בכבישים אנשים נהרגים בשביל דקה, לא בשביל שעה).

שני אחים היו - מאז כרותה ברית אחים בין הקין והקינה ובין ההבל לשפיכות הדמים.

נחש אחד היה - מאז הם מתרבים כמו שפנים.

פרי עץ היה - מאז הוא כבר מזמן איבד את עצמו.

ורק חוה עוד מחפשת לה עלי תאנה להסתיר בושטה מיוצאי חלציה, ובוכה על משכבה בלילות אנוש החשוכים.

בחייך אדוני ראש הממשלה, קח את הדברים יותר בקלות. אם ההוא הכל-יכול, נשברו לו הכלים אחרי שבוע, אז גם לך מותר.

שב לך רגע, תלמד ממנו ותחליט - אם אתה רוצה גן עדן, אז בלי בני אדם. ואם אתה רוצה עם בני אדם - אז אכלת אותה ...